

række forhold forud for fastlæggelse af de nævnte forudsætninger.

Af forarbejderne til varmforsyningsloven fremgår det, at varmforsyningsplanlægningens vigtigste formål bliver at fremme en omlægning af varmforsyningssystemerne, så der kan anvendes andre energikilder end olie og således, at bespareelsesmulighederne fremmes. Dette skal bl.a. gennemføres ved at nyttiggøre bl.a. overskudsvarme fra kraftværker, affaldsforbrændingsanlæg m.v. samt naturgas, geotermisk energi, halm, biogas, vind- og solenergi i opvarmningssektoren.

Ved fremlæggelsen af beslutningsgrundlaget blev det i folketinget udtalt, at det var en hovedforudsætning for naturgasprojektets indretning, at man ikke skal ind i områder, hvor der er realistisk billigere alternativer. Realistisk billigere alternativer må selvsagt forstås som alternativer, hvor man ved en samlet bedømmelse af forhold som brændselsbesparelser, forrentning og afskrivning af totale samfundsinvesteringer, totale driftsudgifter, de valutariske og de betalingsbalancemæssige konsekvenser af investeringer og brændselsbesparelser samt de beskæftigelsesmæssige virkninger, herunder de afledede virkninger i eksporterhvervene, når frem til en for samfundet og forbrugerne optimeret løsning.

Denne hovedforudsætning blev gentaget ved folketingets debat den 11. december 1980, hvor energiministeren endvidere udtalte, at der skal foregå en løbende diskussion af varmforsyningsloven, således at anvendelsen ikke bliver for

streng, bl.a. fordi der jo til syvende og sidst er tale om projekter, der ifølge sagens natur skal hænge sammen, herunder også andre kollektive varmforsyningsprojekter end naturgasprojektet.

Endelig udtalte energiministeren, at det »i den overordnede varmeplanlægning, som varmeplanudvalget har udarbejdet, har været en forudsætning, at naturgassen ikke må anvendes til opvarmningsformål, hvor der er mulighed for at anvende kraftvarme eller anden overskudsvarme«, samt at en væsentlig årsag til, at kraftvarmen efter ministerens mening ikke kunne udnyttes alle vegne, var, at kraftværkerne, især mange af de nye, de sidste 10-20 år er placeret langt fra større bebyggede områder.

Det må konstateres, at energiministeren ikke i det hidtidige arbejde omkring varmeplanlægningen har gennemført nødvendige og tilstrækkelige analyser for at imødekomme de retningslinjer, der er indeholdt i folketingets beslutningsgrundlag og de drøftelser, der efterfølgende har været i tinget.

Under hensyntagen til, at lov om varmforsyning er en rammelov, der henlægger store beføjelser til ministeren, men samtidig pålægger ministeren et særligt ansvar for at følge folketingets retningslinjer, og under hensyntagen til den hastighed, der hidtil har været nødvendig for, at varmeplanlægningen kan følge med realiseringen af de kollektive systemer, er det særdeles betænkeligt fortsat at overlade ansvaret for de nødvendige og tilstrækkelige analyser til en enkelt minister. Det foreslås derfor at overlade valget af forudsætningerne til de kommunale myndigheder.